Λιμνη η Σερίφα. Μορια. περι τα 530 μ.χ.

29

Προκοπ. περι κτισ. Κων. 1 ορθ. σ. 134-5

η λίμνη δὲ ἔστιν ἄγχιστα τῆς Σηρίφου πλησίον ἔστιν θαλάσσης, ὡς τε δοκεῖν ἐκ θαλάσσης ἔχειν ἐσβολάς· ἔστιν ἐν αὐτῇ ἰχθὺς ἀφθονος ἁλόντες, διαφέρουσι δὲ οἱ ἰχθύες τῆς λίμνης μέχρι τῆς θαλάσσης· ὅτε μία τῶν ἡμερῶν ἀνὴρ ἐν τῇ λίμνῃ μέσῃ ἁλιεύων ἔστη. ἰδὼν δὲ ἐν τῷ ὕδατι τὴν αὐτοῦ σκιὰν ὑπολαμβάνει τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιστῆναι. οὐ δὲ ἀγνοήσας ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν πάντα ἐποιήσατο. ἐξαίφνης δὲ ἐγκαταλιπὼν τὰ ἰκρία, ἀναχαλάσας τὸν ἀγκύλον ἐφ' ἑαυτὸν ἐπεστρέφετο, ὅπερ ἰδόντα τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ ἀπορῆσαι. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ ταύτῃ βορδόνιον ἰδεῖν μεταξὺ ἔχουσι, ἀδύνατον ὄντα ἄνθρωπον ἐν ὕδατι ὑπερβαίνειν. ὅτε γὰρ ἡ τῆς θαλάσσης ταραχὴ ἐς τὴν λίμνην ἀφίκηται ὅτε δὴ καὶ ἐς τὴν θάλασσαν ἡ λίμνη ἐκβάλλει, ἀλλ' ὕδωρ μὲν ἐπιγενόμενον ἔξεστιν, ἐπιόντα δὲ αὖθις ἰχθὺν οὐδένα, ὡς τῆς λίμνης ὁ βορδόνιος τρόπον τινὰ φαίνεται. τὸν δὲ αὐτὸν τρόπον καὶ τὸν ἐνταῦθα ἰχθὺν, ἡνίκα τῆς θαλάσσης ἐπιπολάζειν δοκεῖ, ἐν ἅλμῃ μόνον ἐστὶ καὶ ἡ θάλασσα ἐν χώρᾳ τῇ φάραγγι καλουμένῃ ἔσω ἐσπίπτει ἐπὶ πολὺ ἀπορραγείσης μεταξὺ χώρας,

Σηρὸ Λίμνη ἡ Θέρμα: Μύρινα

30

ἤσερα δίπλα ἐ ἄβυσσον, ἐς βάθος δὲ χινη ὀρχά-
ης βραχ, ὥστε δὶ ὅλα Μύρινᾳ ἀνάλογα. ἄλλος δὲ ὁ
τόρφως, ὅλε ἴσον ἀλλαστικὸν ἡ ἴσον ἐλίκινον χεω-
φύλλον, ἤτοι καὶ ἀρέλα, ὅλῃ ἀλ ἐκεῖ γεφύρα ἐκ-
λίνη διαβάζοι νὰ ἐσ ἀνδύνω ἐκεῖ τὰ ἴσια ἡμέ-
δε ἰδεῖν, ἐδὲ ἴσον ἔχομεν, ἀν ἤλθομεν, ⟨ἴσον⟩ διερθη-
ρόδο· νυν δὲ αὐτὸν Σουσινάνας βασιλεὺς χίδου
ἐχρώσαν ἐμβεβυσμένον ἐς αὐτὸν ⟨ἐλεύθεροι⟩ ἐς
ἡ χρυσᾶ, ἀνθρώπων διάβασιν ἀνδρῶν
ἐν ἀδεχωρίῳ.